

คู่มือจรรยาบรรณบุคลากร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์

จัดทำโดย
กองบริหารงานบุคคล

คำนำ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีหน้าที่ให้การศึกษแก่นักศึกษาให้มีความรู้ในระดับอุดมศึกษา บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ถือเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา หากบุคลากรประพฤติปฏิบัติตนมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นักศึกษา ย่อมจะส่งผลให้การพัฒนา นักศึกษามีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์สังคม และประเทศชาติในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง

คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จึงจัดทำคู่มือจรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติตนของบุคลากร รวมทั้งส่งเสริมและกำกับดูแลให้บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ
ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

**คู่มือจรรยาบรรณบุคลากร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์**

คู่มือจรรยาบรรณบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็น แนวทางในการปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากร ในมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อให้บุคลากรได้ประพฤติดี ปฏิบัติดี มีความสำนึกในหน้าที่ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการ ได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับความมีคุณธรรมและจริยธรรม

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย จรรยาบรรณ

๒.๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

- (๑) บุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสม ไม่กระทำการใด ๆ ให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียง
- (๒) บุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- (๓) บุคลากรพึงประพฤติตนถูกต้องตามทำนองคลองธรรม วางตนเป็นแบบอย่างที่ดี ดำรงตนโดยธรรมปราศจากอคติ ไม่เลือกปฏิบัติ
- (๔) บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- (๕) พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม และจริยธรรม
- (๖) ส่งเสริมและยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๗) ยืนหยัดประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย

๒.๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงไม่กล่าวอ้างหรือใช้สัญลักษณ์หรือชื่อของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัย ไปกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์แห่งตน หรือในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัย เสื่อมเสียชื่อเสียง
- (๒) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดอยู่
- (๓) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๒.๓ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
- (๒) บุคลากรพึงมีความเคารพในการปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความยุติธรรม เสมอภาคและปราศจากอคติ
- (๓) บุคลากรพึงพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ
- (๔) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

๒.๔ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) บุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๓) บุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๔) บุคลากรพึงวางตนและปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งในและนอกเวลาราชการ เพื่ออํารังไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย
- (๕) บุคลากรพึงมีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบ

๒.๕ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงให้ความเคารพ นับถือ และให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา
- (๒) บุคลากรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของมหาวิทยาลัย
- (๓) บุคลากรต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาหรือรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งให้ทราบ

๒.๖ จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงมีจรรยาบรรณต่อจรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการด้านต่าง ๆ อย่างเสมอภาค
- (๒) บุคลากรพึงปฏิบัติด้วยหลักความยุติธรรมและเมตตาธรรม ยึดหลักธรรมาภิบาล รับฟังความคิดเห็น และไม่กลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๓) บุคลากรพึงดูแลเอาใจใส่และนิเทศงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ตามความเหมาะสม

(๔) บุคลากรพึงสร้างขวัญและกำลังใจตามสมควร เพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา

๒.๗ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงมีความสามัคคีให้ความร่วมมือช่วยเหลือในด้านการทำงานการแก้ปัญหาาร่วมกัน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหน่วยงาน
- (๒) บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ต่อเพื่อนร่วมงานในมหาวิทยาลัย ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- (๓) บุคลากรพึงให้เกียรติและปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความสุภาพมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

๒.๘ จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงสอนนักศึกษาหรือผู้รับบริการอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักศึกษาหรือผู้รับบริการอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- (๒) บุคลากรพึงสอน หรืออบรมนักศึกษาหรือผู้รับบริการให้กระทำการที่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๓) บุคลากรพึงประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการทั้งกาย วาจาและจิตใจ
- (๔) บุคลากร พึงละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือความไว้วางใจที่มีต่อตน ทั้งนี้ โดยมีขอบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักศึกษาหรือผู้รับบริการ

๒.๙ จรรยาบรรณต่อประชาชน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อประชาชน ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (๒) บุคลากรพึงให้บริการประชาชนอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป
- (๓) บุคลากรต้องไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กับโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

๒.๑๐ จรรยาบรรณต่อสังคม

บุคคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อสังคม ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลากร สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๒) บุคคลากรพึงวางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ ผู้มีส่วนได้เสีย ได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- (๓) บุคคลากรพึงประพฤติและปฏิบัติตน เป็นผู้เฝ้าในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาแห่งท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย
- (๔) บุคคลากรพึงตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๑๑ จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

คณาจารย์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนพึงมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

- (๑) คณาจารย์พึงปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างแก่การยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปทั้งด้านส่วนตัวและเรื่องการทำงาน
- (๒) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเป็นผู้ชี้แนะสังคมในแนวทางที่ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม
- (๓) คณาจารย์พึงมีความเสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติในทางสร้างสรรค์
- (๔) คณาจารย์พึงอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรม ที่ถูกต้องดีงามอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์
- (๕) คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตา ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน โดยเสมอภาคและเป็นธรรม
- (๖) คณาจารย์พึงหมั่นศึกษา วิจัย ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และนำองค์ความรู้ที่ทันสมัย เหมาะกับสถานการณ์ มาใช้ประโยชน์ให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ โดยมีเสรีภาพทางวิชาการ
- (๗) คณาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา มหาวิทยาลัย
- (๘) คณาจารย์พึงปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นมิตร เสมอภาค และสร้างสรรค์
- (๙) คณาจารย์พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (๑๐) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย งานบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

๒.๑๒ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัย

การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัย

(๑) บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๒) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(๓) บุคลากรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของมหาวิทยาลัย

(๔) บุคลากรต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาหรือรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งให้ทราบ

(๕) บุคลากรต้องไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือแสวงหาประโยชน์อื่นใด แก่ตนหรือผู้อื่นโดยมิชอบจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๖) บุคลากรต้องไม่ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับนักศึกษา หรือ ผู้รับบริการ

(๗) บุคลากรต้องไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

๒.๑๓ การกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัย

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๔) การสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๕) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพ และ ความร้ายแรงของการกระทำ

๒.๑๔ ขั้นตอนการดำเนินการกับผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๑) ในการดำเนินการทางจรรยาบรรณ อาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน ทั้งนี้ การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาการรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้ถูกสอบสวนหรือกรรมการได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาและพยานที่เป็นนักศึกษา

(๒) บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติกรรมแห่งการกระทำเป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยของมหาวิทยาลัย

(๓) ถ้าบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรผู้ใดได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และหากบุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนการทำทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

(๔) หากบุคลากรผู้ใดได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า โดยคณะกรรมการจรรยาบรรณต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย

(๕) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณาอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

(๖) ในการพิจารณาเพื่อลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่บุคลากรผู้ถูกกล่าวหาด้วยในการพิจารณาให้ผู้บังคับบัญชา หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณ แจ้งข้อเท็จจริงหรือสภาพแห่งข้อหาแก่บุคลากรที่ถูกกล่าวหา รับทราบว่าเป็นพฤติผิดจรรยาบรรณทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสบุคลากรผู้นั้นได้โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และสามารถคัดค้านผู้บังคับบัญชา หรือกรรมการจรรยาบรรณได้ พร้อมทั้งให้มีการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

๒.๑๕ บทลงโทษ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ใช้บังคับกับบุคลากรโดยเคร่งครัด หากบุคลากรคนใดทำผิดจรรยาบรรณ หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดจรรยาบรรณ และให้ลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

การไม่ยึดถือและปฏิบัติตาม หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ จนเป็นเหตุก่อให้เกิดความเสียหาย หรือสูญหายต่อบุคคล หรือทรัพย์สินของทางราชการ หากเป็นกรณีเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยด้วย ให้ดำเนินการลงโทษตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ร่วมกับการลงโทษทางวินัยด้วย

การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการสั่งลงโทษแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

๒.๑๖ การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้บุคลากรผู้ถูกลงโทษยื่นอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณ ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่ได้รับทราบคำสั่งการลงโทษทางจรรยาบรรณ คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้หยุดการบังคับตามการลงโทษทางจรรยาบรรณ

คณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมีอำนาจพิจารณารับหรือไม่รับอุทธรณ์ของผู้ถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ หากคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณพิจารณาและวินิจฉัยยืนตามการลงโทษตามจรรยาบรรณของผู้บังคับบัญชา หรือคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ ให้บุคลากรผู้นั้นใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในระยะเวลาที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง